

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 19/01/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 10

Hoàng dương Phật pháp hay thúc đẩy chuẩn mực Thánh Hiền phải chờ cơ duyên chín muồi. Nếu cưỡng cầu thì không có hiệu quả giống như trẩy quả thì phải trẩy trái chín cây, trái còn xanh thì để lại chờ đủ thời gian chín.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay truyền đạo, hoằng đạo phải dùng tâm tùy duyên không dùng tâm nóng vội. Đây là nguyên tắc lớn.”**

Vì không nắm được nguyên tắc này nên có người khi nghe Hòa Thượng tán thán một ai đó trên giảng đài thì họ liền nghĩ rằng Ngài đang ấn chứng cho người ấy. Đây là cách nhìn nhận của người có tâm nóng vội.

Hòa Thượng đối với mọi người luôn là một mảng tâm chân thành, không thiên lệch nên Ngài không ấn chứng mà chỉ đơn giản là khen người tốt vì làm việc tốt. Nếu vì lời khen mà họ nghĩ rằng được ấn chứng thì đã rơi vào *“ảo danh ảo vọng”*.

Điều này cho thấy tâm chúng sanh rất mong manh dễ vỡ, vẫn là bị xoay vần trong tập khí phiền não. Gần *“Danh, Lợi”* thì dính *“Danh Lợi”* và gần *“Tài Sắc Thực Thù”* thì càng khó giữ hơn.

Hôm trước chúng tôi gặp mấy học trò cũ nên ngó ý về chương trình làm đậu phụ cúng dường, ai nấy cũng đều tay bắt mắt mừng. Lắp đặt xong là chín giờ tối. Trong khi mẻ đậu đang sôi, chúng tôi đã đi ngủ thì họ gọi điện xin trả lại thiết bị.

Qua sự việc này mới thấm thía lời Hòa Thượng dạy: **“Việc tốt lắm dầy vò”**. Cho nên phải xem cơ duyên có chín muồi không? Có chân thật lợi ích chúng sanh hay không? Không nên cưỡng cầu mà hết sức tùy duyên. Tùy duyên thì không vò vàng.

Sự việc càng giúp chúng ta thấy rõ tâm mong manh dễ vỡ của chúng sanh. Nếu họ không nhận thì có thể báo ngay trước khi xe chở thiết bị chuyển bánh nhưng lại để dây chuyền lắp đặt xong, lò đậu đang sôi sùng sục thì mới báo.

Đây là thái độ tùy tiện. Nguyên nhân là do tập khí *“Tham”*. Ngay từ đầu họ đã không nhận ra một hành động của mình sẽ làm tiêu hao lãng phí công sức của bao người. Bài học này cho chúng ta sự phản tỉnh vì chính chúng ta cũng có tập khí này.

Hãy quan sát lại xem chúng ta có phải đang phụ công phụ đức của bao người không? Cha Mẹ mong ta thành rồng thành phượng, Thầy Cô mong ta thành tài thành

đức, Phật Bồ Tát mong ta thành Phật thành Bồ Tát, nhưng chúng ta có đáp ứng được kỳ vọng như thế chưa? Mình cũng đang phụ rẫy những ân đức ấy nhưng trong một hình thái và hoàn cảnh khác.

Cho nên sự việc không thành công là do duyên, Hòa Thượng nói: **“*Khi duyên chín muồi thì sự việc tự nhiên sẽ thành công. Thích Ca Mâu Ni Phật năm xưa nói pháp cũng chính là như vậy. Nếu như có một hai người có duyên chín muồi thì mình nên vì một hai người đó mà tận tâm tận lực*”**.

Nghe lời Hòa Thượng, chúng tôi từ lâu duy trì tinh thần như vậy để dạy học. Lớp học Hán Ngữ của chúng tôi lúc đầu là 60 người, sau này chỉ còn sáu bảy người thậm chí bốn người, chúng tôi vẫn dạy. Kết quả là sự trải nghiệm sâu sắc ấy giúp chúng tôi cho ra đời bộ đĩa Nhi Đồng Học Phật và đưa lên mạng phục vụ chúng sanh.

Ngài tiếp lời: **“*Nếu như mọi người hay số đông có duyên chín muồi rồi thì Phật sẽ vì số đông mà nói pháp. Cho nên tất cả là tùy duyên mà nói pháp. Nhà Phật có câu Ứng Cơ Thí Giáo – tùy căn tánh để đưa ra giáo huấn. Việc làm khéo léo tùy duyên thì mới chân thật lợi ích chúng sanh, giúp ích chúng sanh.*”**

Nghe đến đây bỗng tôi muốn tri ân tới Phật Bồ Tát vì các Ngài quá lao nhọc, dùng tất cả phương tiện khéo léo nhất cứu giúp chúng sanh. Vì vậy, những vất vả của chúng ta chưa thấm vào đâu hay nói cách khác cho dù lò đậu đang sôi mà gọi điện báo trả lại thì việc này chưa là gì cả.

Hòa Thượng chỉ dạy: **“*Chúng ta sống ở đời, lúc nào cũng có hai thời đại. Một là trị thế hai là loạn thế. Trị thế thì lòng người thuần hậu. Con người tuân thủ pháp luật, tuân thủ giáo huấn của Thánh Hiền. Người lớn dạy, người nhỏ nghe theo. Cho nên mọi phương diện trong cuộc sống đi theo một trình tự tốt đẹp. Người tu hành rất dễ có thành tựu.*”**

“*Nếu vào thời loạn thế thì con người không có quy củ. hoàn cảnh sống bị biến đổi khôn lường cho nên tu hành Phật pháp phải có tâm địa thanh tịnh, phải có trí tuệ để tùy hoàn cảnh sống mà có tâm thái tiếp nhận cho phù hợp. Như vậy mình mới có thể tự độ mình và độ người.*”

“*Chúng ta học Phật tu hành mà không hiểu được thông quyền đạt biến thì nhiều nhất là mình chỉ độ được mình chứ không độ được người. Việc chúng ta làm lợi ích chúng sanh chân thật là rất khó cho nên trong bất cứ hoàn cảnh nào, dùng những phương tiện gì để đối nhân xử thế, chúng ta phải nên nỗ lực học tập.*”

“*Chúng ta nghe hai từ học dưỡng. Học chính là học vấn, nghĩa là mọi thứ mọi việc chúng ta đều phải biết. Dưỡng là tu dưỡng, biết vận dụng phương thức gì để đối người tiếp vật cho phù hợp nhất.*”

Hòa Thượng muốn nhắc nhở chúng ta cho dù ở hoàn cảnh nào, thuận cảnh hay nghịch cảnh thì việc độ mình, độ người phải nỗ lực. Trên tinh thần Phật pháp Đại thừa không có chuyện chỉ có độ mình, mình sống an vui là được mà phải luôn luôn tự hoàn thiện mình và hoàn thiện cho người. Đây là tinh thần của Bồ Tát đạo.

Hòa Thượng dạy chúng ta không chỉ học Phật pháp mà bất cứ việc gì làm lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải thông qua học tập để tìm hiểu rõ ngọn ngành. Việc này phải dùng tâm Bồ Tát mới có thể làm được. Luôn phải khởi được ý tưởng giúp ích chúng sanh. Từ ý tưởng mới biến thành hành động cụ thể.

Nếu hằng ngày ý tưởng còn không có thì làm gì có nỗ lực thực hiện ý tưởng, vẫn bất tài vô dụng, mọi việc lờ mờ, đầu óc rỗng tuếch, chẳng giúp ích cho ai, nên không cầu học. Mặc dù chúng tôi ở quê, Cha Mẹ chỉ là bản cố nông, Mẹ được học lớp xóa mù sau khi hòa bình lập lại còn Ba học đến lớp 3, lớp 4 nhưng hiện tại chúng tôi làm được nhiều việc đều nhờ nỗ lực cố gắng học tập.

Hòa Thượng nhấn mạnh việc học tập: ***“Chúng ta là người tu hành mà không biết được những thiết bị hiện đại để vận dụng trong công việc giúp ích chúng sanh thì chúng ta lạc hậu rồi”***. Câu này Ngài nói cho người xuất gia. Ngài không chỉ dạy việc niệm Phật mà còn khuyên nhắc việc sử dụng thiết bị hay các phương tiện một cách khéo léo. Vừa rồi, nếu chúng tôi không chủ động thao tác lại các bước lấy hình ảnh thì buổi học hôm nay có thể bị gián đoạn.

Hòa Thượng nói: ***“Cho nên, dù ở trong thời loạn thế hay thịnh thế, đệ tử Phật, quân tử hay Thánh Hiền thế gian đều phải biết tùy duyên ứng biến, biết vận dụng phương tiện khéo léo nhất để đối người tiếp vật và phải nên nhớ một đại nguyên tắc rằng phải làm trong tâm chân thành, tâm cung kính.”***

“Mọi thứ có thể thay đổi nhưng tâm chân thành, tâm cung kính tuyệt đối không được thay đổi. Do đây có thể biết không luận ở thời gian không gian nào, chúng ta làm việc hay tu hành cũng đều đang thành tựu Giới, Định, Tuệ cho chính mình.”

Trước đây, chúng tôi nói với huynh đệ là đừng nói dối vì những việc đó thầy đều biết hết. Thế mà chúng tôi vẫn bị lừa dối vì họ muốn dấu đi sự bất tài vô dụng, chèn ép nhếch nhác của chính mình. Ngược lại nếu họ có thể, trong mọi hoàn cảnh, khi đối người tiếp vật đều vận dụng được tâm chân thành cung kính thì đi đến đâu họ cũng đều có thể công hiến, đều thấy có việc cần làm.

Ví dụ tâm chân thành cho chúng tôi biết cần nhổ hết cỏ mọc trên mảng tường đang che đi sự quang hợp của rau. Tâm chân thành cho chúng tôi biết cây thiếu hay đủ nước. Hay khi ăn một miếng đậu, tâm chân thành cũng cho chúng tôi biết mình cho quá nhiều nước chua nên đậu phụ bị sơ hay thiếu nước chua nên đậu phụ bị bở.

Tất nhiên phải qua kinh nghiệm làm việc và quan sát mới biết mức chuẩn để đến khi lệch chuẩn thì chúng tôi phát hiện ra ngay. Cho nên chúng tôi đi đến đâu cũng như

cảnh sát đến nhà. Nếu ai ai cũng đều cung kính mọi sự mọi việc xung quanh thì chúng tôi đâu cần phải làm như vậy.

Bồ Tát Thường Bất Khinh đã làm ra một biểu pháp khiêm nhường, kính người, lúc nào gặp người Ngài cũng lạy. Không phải là vô duyên vô cớ mà Ngài làm như vậy. Chúng sanh thường bị chi phối bởi hư danh ảo vọng nên Ngài làm ra biểu pháp để nhắc nhở chúng ta phải khiêm hạ, kính nhường.

Nguyên lý là nếu mình càng khiêm cung, khiêm hạ, kính nhường người khác thì đức hạnh của mình càng được nâng cao. Một cái cúi đầu chào người sẽ làm cho người khác cũng sẽ cúi đầu chào lại cho dù họ không biết mình là ai. Kính trọng với người thì trong tự nhiên người ta kính trọng lại với mình.

Nhà Phật có câu rằng: *“Đừng bao giờ cảm thấy như vậy là tốt, là đủ rồi mà phải luôn luôn tốt và tốt hơn nữa.”* Con người hay có tâm thái cho rằng tốt như vậy là được rồi. Đây là tâm thái sai lầm. Nếu mình không tiến bộ thì chắc chắn mình đang thoái lui cho nên ngày ngày phải cần cầu tiến bộ, hoàn thiện bản thân mình.

Như hôm trước chúng tôi nói với Ban Truyền Thông rằng mọi việc đã tốt hơn quá nhiều so với lúc ban đầu, nhưng vẫn phải cố gắng tốt hơn nữa vì xã hội ngày càng tiến bộ nên yêu cầu sẽ càng ngày càng cao hơn. Việc tu sửa bản thân cũng vậy không bao giờ tự cho là đủ, luôn nâng cao năng lực, phẩm vị của mình.

Hòa Thượng nhắc chúng ta giữ được tâm chân thành cung kính mọi lúc mọi nơi không thay đổi thì chính là đang thành tựu *“Giới Định Tuệ”* cho chính mình. Một khi giữ được tâm chân thành, cung kính là giữ được quy phạm chuẩn mực nên đó là *“Giới”*. Có *“Giới”* thì có *“Định”*. Có *“Định”* thì có *“Trí tuệ”*. Có *“Trí tuệ”* thì ta giải quyết mọi sự mọi việc nhanh chóng, tường tận như có sẵn bản vẽ ra cho mình vậy./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!